

**“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಜನ್ಮವು ನೀವು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದ್ದಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ತಂದೆಗೆ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ”**

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ಯಾವ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಸಹಯೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಯಾವ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ : ತಂದೆಯು ಪವಿತ್ರತೆ-ಶಾಂತಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲೆಯೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನವು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ಬಹುಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆ: ಪಿತೃ ಮಾತಾ ಸಹಾಯಕ ಸ್ವಾಮಿ ಸಖ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಇದು ಯಾರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ ? ಇದು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ, ಯಾರ ಹೆಸರು ಶಿವ ಆಗಿದೆಯೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹೆಸರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಧಾಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ- ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೇ ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇಹಂತ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಋಷಿಮುನಿಗಳೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೂ ನೇತಿ-ನೇತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ? ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವಂತೂ ನಮಗೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಸಿಗುವುದು, ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಅವರು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತಾರೂ ಅವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನ ಪಾತ್ರವೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನೇ ಬಂದು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮನೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸಾಧು-ಸಂತರೂ ಸಹ ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಇದು ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ, ರಾವಣನೇನು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಮೋ ಪ್ರಧಾನ ಪತಿತವನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ರಾವಣ. ಮತ್ತೆ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಮರ್ಥರು ರಾಮನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ರಾಮರಾಜ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನರ್ಥಕಲ್ಪ ರಾವಣರಾಜ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ರಾವಣ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವರ್ಷ-ವರ್ಷವೂ ಸುಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ರಾವಣರಾಜ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ರಾವಣನು ಸುಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ರಾವಣನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಈ ನಾಟಕವು ಸೋಲು ಮತ್ತು ಗೆಲುವು. ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನರಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಟವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದೇ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಲ್ಲದಂತಹ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪರಮಪಿತನೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಟವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಆಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಪತಿತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಆಗಲೇ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾಯನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನೇ ದೇವತಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಿವನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಬಬುಲ್‌ನಾಥದಲ್ಲ, ಸೋಮನಾಥದ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವನಿದ್ದಾರೆರೆಯೇ? ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರೂಪವಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಆತ್ಮವು ಚಿಕ್ಕದು, ತಂದೆಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು, ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನ್ಯ ಆತ್ಮಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಾವಾತ್ಮರು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಮಪಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮಪಿತನಿಗೆ ಬೀಜವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅವರು ರಚಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದಂತೆ ಯಾವ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತು, ಗೀತೆ, ಯಜ್ಞ, ಜಪ, ತಪ, ದಾನ, ಪುಣ್ಯ..... ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇವಕ್ಕೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಮಯವಿದೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಯದು, ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಜ್ಞಾನದ್ದಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ, ಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶಿವ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದಂತಹ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ಆ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ನುಮಗೆ ಪುನಃ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೇ ಧರ್ಮ ಗ್ಲಾನಿಯ ಸಮಯವು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನಿಗೆ. ಯಥಾಯಥಾಹೀ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತಃ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಾನು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯಂತೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರ ನಿಂದನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ನನ್ನನ್ನು ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಭಾರತವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಖಂಡವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದು ಎಂದಿಗೂ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಿತನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಂತೂ ಅದೇ ಭಾರತವು ಪತಿತವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪುನಃ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದ ಕಾರಣವೇ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು

ಆತ್ಮನ ಪಾತ್ರವು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹದ್ದಿನ ನಾಟಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಈಶ್ವರೀಯ ವರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ 84ನೇ ಜನ್ಮದ ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣಗಳ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಯು ದೇವತೆಗಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ವಿನಾಶವೂ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರುದ್ರಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದಿಂದ ವಿನಾಶದ ಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅದೇ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ-ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಈಗ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಆದರೆ ಯಾರು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ಶಾಂತಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಶಿವ ತಂದೆಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ರವರೇ ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಅಥವಾ ಶೂದ್ರರ ಜನ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವು ಬಹಳ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ-ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಅಥವಾ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ನನ್ನ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತೀರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಇದು ವೇಶ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗವು ಶಿವಾಲಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಧು-ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹಠಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ದ್ದಾರೆ, ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದವರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನಂತೂ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಸಾವಿರ ಸಲ ಗೀತಾ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಓದಲಿ ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವರಂತೂ ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರಿಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗವನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ, ನಾನೂ ಸಹ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನಾನೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ ನಾನು ಜನನ-ಮರಣರಹಿತ, ನಾನು ಸದಾ ಪಾವನನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮರು ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನರಿಂದ ಪತಿತ, ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಈ ರುದ್ರಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಯಜ್ಞವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರುದ್ರಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಆಹುತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಯಾವುದೇ

ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬರಗಾಲ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತದಲ್ಲಂತೂ ಯಾವುದೇ ಆಪತ್ತುಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಆಪತ್ತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡಸೇಠ್ ಶಿವತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಹುತಿಯಾಗಲಿದೆ, ಹೇಗೆ ವಿನಾಶವಾಗಲಿದೆ, ಹೇಗೆ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಸ್ಮಶಾನವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೇಕೆ ಇಡಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಹದ್ದಿನ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಕೇವಲ ಗೃಹಸ್ಥದ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥ ವನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದರಿಂದ ಮಮತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರೊಂದಿಗೇನು ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡುವುದು! ಇದಂತೂ ಶವಗಳ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಫರಿಸ್ಥಾನವನ್ನು (ಸ್ವರ್ಗ) ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಈ ಸ್ಮಶಾನವನ್ನೇಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ವಾಗಿದೆ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲರ ಜಯಂತಿಯು ಕವಡೆಯ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಶಿವಾಯನಮಃ- ಇದು ಅವರ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ, ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ರಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಯಾರು ನನಗೆ ಶಾಂತಿ-ಸುಖ-ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಂತೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅಲ್ಲವೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತಾವುದೇ ಯಜ್ಞವು ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಯಾರು ಎಷ್ಟು ನನಗೆ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಯಾರು ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಪಡೆಯುವರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವವರು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೂ ಸಹ ಯಾರು ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೋ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ, ಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದವರಾದರಲ್ಲವೆ. ಇದಂತೂ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ನಿಮಗೆ ಇಡೀ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯೇನು ಸಿಗುವುದು? ಅವರು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಉಳಿದವರಿಗೇನು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯಂತೂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಕವಡೆಯ ಸಮಾನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನಂತೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಾರಿ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ತಂದೆಗೆ ಸಹ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೂ ಸಹ ಭಾರತವನ್ನು ಬೀಳುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತೋ! ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆ(ಬಾಪ್)- ದಾದಾ(ಅಣ್ಣ) ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಈ ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಹೊಸದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚ, ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲೆಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಲಯದಲ್ಲೂ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವಿದೆ, ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ- ಪಿತ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಮತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನಡಬಾರದು.
2. ತಂದೆಗೆ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ- 1. ಅಶರೀರಿ ಯಾಗಬೇಕು 2. ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬೇಕು. 4. ಮಧುರ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮಧುರ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು.

ವರದಾನ :- ತಮ್ಮ ಶುಭಭಾವನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವಂತಹ ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ.

ತಾವು ಮಕ್ಕಳ ಶುಭಭಾವನೆ ಆಗಿದೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರೂ ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಹನುನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಯೆಂದು, ಒಮ್ಮೆ ಈ ಶುಭ ಭಾವನೆಯ ಫಲ ಆ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ ಮಾಡಲು ಬಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಶುಭಭಾವನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಯಾವುದು ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಕೂಡ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯ ಆತ್ಮರಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯದ ಮೂಲಕ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಸಾಹ ಇಂತಹ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದರ ಎದುರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಬದಲು ಬಲಹಾರಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್ :- ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರಲ್ಲಿ ಅಟೂಟ್ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಈಶ್ವರೀಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಸಹಜ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ.

